

Vejledende stikordsregister – reeksamen sommer 2011

Opg 1.1

Det er vigtigt at fastslå, at der er tale om civilkøb (således at specialreglerne i Kbl §§ 72ff ikke kan anvendes.)

Yderligere vigtigt, at fastslå, at der er tale om et specieskøb.

Hermed er vejen banet til at fastslå, at løsningen på problemet fremgår af kbl § 17,2, således at risikoen for den hændelige skade er gået over på Erna og Magnus.

Opg 1.2

Området er sælgers misligholdelse i form af mangler ved det solgte. – det er ikke korrekt at henvise til mangels§§ i forbrugerkøb. En henvisning til ”principperne i §§75a og 76” kan accepteres. Ellers må mangelsvurderingen bygge på konkrete overvejelser.

Jfr. Kbl § 42 kan K hæve eller kræve forholdsmæssigt afslag.

Jfr. Kbl § 52 skal K reklamere ”uden ugrundet ophold”

Den studerende skal ind på overvejelser herom. I disse overvejelser er det relevant også at inddrage §§47 og 53. det må konstateres, at der ikke er reklameret ”uden ugrundet ophold”, men det må være op til den studerende, at vurdere, om K ”reddes” af § 53 i så fald. (i den sag der er inspirationskilde til opgaven, mistede K sine misligholdelsesbeføjelser pga. for sen reklamation).

Opg. 1.3

Opgaven skal løses alternativt.

Simpelt gb: gbl.§ 27; Erna og Magnus vindicerer

Omsætn.gb: gbl § 14; den godtroende Janice Jensen ekstingverer forudsat hun har gb ihænde.

Opg. 1.4

Spørgsmålet vedrører fortolkning af Markedsføringsloven.

De generelle bestemmelser er Mfl § 1 + § 3stk2.

Den konkrete bestemmelse er Mfl § 5.

Om den studerende mener, at salg fremstødet er i strid med ovennævnte §§ er mindre afgørende end overvejelserne/argumenterne herom.

Opg. 2.1.

Udgangspunktet er, at studenten skal kunne fastslå, at der ikke i dansk er en generel fortrydelsesret, ej heller ved forbrugeraftaler når indgåelse er på fast forretningssted.

Returret og/eller bytteret kan selvsagt være aftalt eller måske underforstået, men det er der intet der tyder på er situationen i dette tilfælde.

Opg. 2.2.

Her skal drøftes om en mangeårig kunde, som må være bekendt med forretningens praksis i forbindelse med udsalg, alligevel kan træffe en aftale med eleven om tilbagelevering.

Situationen må være den at eleven klart handler uden for sin bemyndigelse, hvorfor det relevante vil være om dette burde være indset af kunden, jfr. princippet i aftalelovens § 11, stk. 1.

Den nærliggende løsning vil være, at kunden burde indse, at eleven overskred sin bemyndigelse, hvorfor Butikken MEGA ikke er bundet af elevens aftale.

Opg. 2.3.

Her er situationen den, at aftalen er opnået ved svig fra købernes side, eller i det mindste udnyttelse af elevens manglende viden, hvorfor umiddelbart indtræder en aftaleretlig ugyldighedsgrund. Aftalelovens § 30 må forventes at blive drøftet/overvejet.

En løsning der fokuserer på princippet i aftalelovens § 11, stk. 1 kan eventuelt accepteres, men dog ikke som en optimal løsning.

Opg. 2.4.

Her er relevant at fokusere på, at ægteparrets køb er opnået via en svag ugyldighedsgrund, hvilket medfører, at Peter Høgh ekstingverer Butikken MEGA's ret under den forudsætning, at Peter Høgh er i god tro.

Det er helt afgørende i en besvarelse, at begrebet god tro hos Peter Høgh drøftes.

Opg. 2.5.

Her er det afgørende at en besvarelse fokuserer på tinglysningslovens § 1 og derfra kan udlede, at den udlægssøgende kreditor, uanset sin viden om salget, kan foretage udlæg, blot han får tinglyst før parcelhuskøberen.